

Sygn. akt IV Ca 159/19

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waław Banasik

SSO Joanna Świerczakowska

SSO Małgorzata Szeromska (spr.)

Protokolant: Katarzyna Lewandowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 maja 2019 r.

sprawy z wniosku Ł. S.

z udziałem A. S. (1)

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawcy i uczestniczki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Żyrardowie z 11 lipca 2018 r.

sygn. akt I Ns 820/15

postanawia:

1. oddalić obie apelacje;
2. pozostawić wnioskodawcę i uczestniczkę przy poniesionych kosztach postępowania w II instancji.

Sygn. akt IV Ca 159/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Żyrardowie postanowieniem z 11 lipca 2018 r. dokonał podziału majątku wspólnego byłych małżonków Ł. S. i A. S. (1) przyznając serwis do herbaty A. S. (1), pilarkę spalinową Ł. S., kwotę 8000 zł pochodzącą ze sprzedaży samochodu po połowie obojgu uczestnikom i rozstrzygnął o nakładach: zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki 3200 zł tytułem zwrotu połowy nakładów z majątku wspólnego na jego majątek osobisty; zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy 131.539,64 zł tytułem rozliczenia nakładów z ich majątków osobistych na wspólną nieruchomość i naniesienia i rozłożył tę kwotę na 10 rocznych rat, pozostawiając uczestników przy poniesionych kosztach postępowania.

Istotne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy i stanowiące podstawę rozstrzygnięcia były następujące:

Ł. S. i A. S. (1) zawarli związek małżeński w dniu 5 lipca 2008 roku w M.. W dniu 4 sierpnia 2009 roku małżonkowie zawarli umowę majątkową małżeńską w formie aktu notarialnego, w której wyłączyli wspólność ustawową majątkową małżeńską i od chwili podpisania umowy wprowadzili rozdzielność majątkową. W dniu 10 marca 2015 roku Sąd Okręgowy w Płocku w sprawie I C 306/14 orzekł rozwód pomiędzy stronami, który uprawomocnił się w dniu 1

kwietnia 2015 roku. W dniu 30 października 2008 roku (w trakcie trwania małżeństwa) A. S. (1) i Ł. S. nabyli do majątku wspólnego w drodze umowy sprzedaży nieruchomości oznaczoną w ewidencji gruntów, jako działką (...) o powierzchni 1100 metrów kwadratowych położoną we wsi B., gminie J., powiat (...), województwie (...) (KW (...)) wraz z udziałem 1/8 w działce o numerze (...) stanowiącej drogę prywatną łączącą działkę z drogą publiczną. Uzgodniona cena za nieruchomość wraz z drogą wynosiła 88 000 złotych, w tym za udział w drodze uzgodniona była kwota 100 złotych. Na poczet ceny została zaliczona zaliczka w kwocie 10 000 złotych już uprzednio zapłacona. Zaliczka została zapłacona z rachunku bankowego A. S. (1) z jej majątku osobistego. Pozostała część ceny została zapłacona z następujących źródeł: 64.100 złotych z pożyczki udzielonej przez Bank (...) S.A. A. S. (1) w trakcie trwania małżeństwa oraz 13.900 złotych z gotówki z majątku wspólnego. Na poczet spłaty pożyczki zaciągniętej na zakup nieruchomości w Banku (...) zostały przeznaczone następujące środki: 14.651,12 zł z majątku wspólnego w trakcie trwania małżeństwa, 1543,89 zł z majątku osobistego uczestniczki z jej rachunku bankowego po ustaniu wspólności ustawowej małżeńskiej, przelew w dniu 1 września 2009 r., 61.114,73 złote zostało zapłacone z kredytu hipotecznego zaciągniętego przez A. S. (2) w (...) Banku S.A. numer (...) zawartego dnia 27 sierpnia 2009 roku. Kredyt hipoteczny zaciągnięty przez A. S. (1) został spłacony w całości ze środków pochodzących z majątku osobistego wnioskodawcy Ł. S. (wpłacił on kwotę 76187,23 zł. Środki były uzyskane ze sprzedaży mieszkania stanowiącego jego majątek osobisty. W dniu 23 listopada 2009 roku Ł. S. sprzedał należący do jego majątku osobistego lokal mieszkalny o numerze (...) o powierzchni 47 metrów kwadratowych położony w W. przy ul. (...) stanowiący odrębną nieruchomość wraz z udziałem (...) w nieruchomości wspólnej oraz udział wynoszący (...) części stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu niemieszkalnego – garażu za cenę łącznie 391 000 złotych. Środki pochodzące ze sprzedaży ww. nieruchomości – należące do majątku osobistego uczestnika zostały przeznaczone na: kwota 76.187,23 zł – na spłatę kredytu hipotecznego zaciągniętego przez A. S. (1) na spłatę pożyczki przeznaczonej na pokrycie części ceny nabycia nieruchomości położonej w B., kwota 96.104,18 złotych - na spłatę kredytu obciążającego sprzedawaną nieruchomość. Pozostała kwota 218.708,59 zł została przeznaczona na budowę domu na nieruchomości położonej w B.. Małżonkowie wcześniej zamieszkiwali w mieszkaniu należącym do Ł. S., a po jego sprzedaży przeprowadzili się do rodziców A. S. (1). Małżonkowie nie dokładali się do kosztów utrzymania ponoszonych przez rodziców A. S. (1), jadali u nich obiady, otrzymywali pewne kwoty od rodziców. Rodzice dołożyli 2000 złotych do zakupu samochodu, oraz 8000 złotych na dokupienie różnych rzeczy do domu. Zaoszczędzone w ten sposób środki małżonkowie mogli przeznaczać na budowę domu. Na zakupionej nieruchomości małżonkowie zbudowali dom. A. S. (1) z majątku osobistego zapłaciła za schody kwotę 6600 zł. Ponadto A. S. (1) dokonała różnych zakupów potrzebnych przy budowie i wykończeniu domu na kwotę 1723,94 zł. W dniu 30 marca 2015 roku Ł. S. i A. S. (1) dokonali sprzedaży zabudowanej nieruchomości położonej w B. wraz z udziałem w drodze za cenę w sumie 410 000 złotych (w tym za udział w drodze 10 000 złotych). Cena została przez nabywców zapłacona po połowie na rzecz Ł. S. i A. S. (1). Wnioskodawca i uczestniczka oświadczyli w treści umowy w paragrafie 3 punkcie 3 umowy, że ustalenia dotyczące zapłaty ceny za sprzedaż nie stanowi ich umowy o podział majątku wspólnego i nie ograniczają w żaden sposób w przyszłości wnoszenia wobec siebie żadnych roszczeń z tytułu podziału majątku wspólnego, ewentualnych nakładów z majątku wspólnego na ich majątki osobiste oraz nakładów z ich majątków osobistych na majątek wspólny. Wartość nieruchomości gruntowej, bez drogi w momencie sprzedaży wynosiła 107 844 zł. W trakcie trwania małżeństwa małżonkowie z majątku wspólnego spłacali kredyt hipoteczny obciążający mieszkanie należące do majątku osobistego Ł. S. w kwocie 6400zł. W okresie od 5 lipca 2008 roku do dnia 23 listopada 2009 roku Ł. S. dokonał spłaty ww. kredytu hipotecznego w kwocie 7240 zł. Ł. S. i A. S. (1) mają dwie córki K. S. urodzoną (...) i A. S. (3) urodzoną (...). Władza rodzicielska przyznana jest matce A. S. (1), zaś władza rodzicielska ojca jest ograniczona, przy czym miejsce zamieszkania dzieci ustalone jest przy matce. Ojciec płaci alimenty na rzecz dzieci w łącznej wysokości 1800 złotych miesięcznie. K. S. jest niepełnosprawna od urodzenia, cierpi na porażenie mózgowie i autyzm. W związku z powyższym A. S. (1) od 2011 roku nie pracuje zawodowo, a zajmuje się niepełnosprawną córkę, utrzymuje się z zasiłków 1917 zł, z 500 plus – 1000 zł i alimentów w kwocie 1800 złotych. Pieniądze uzyskane ze sprzedaży domu przeznaczyła na zakup nieruchomości i wybudowanie domu. Ma zadłużenie w wysokości ok. 50 000 złotych z tytułu kredytu na budowę domu. Ostatnio A. S. (1) posłała córkę K. S. do szkoły z internatem, w którym przebywa od poniedziałku do piątku, a z rodzicami widzi się tylko w weekendy. W skład majątku wspólnego małżonków wchodzi również serwis do herbaty i pilarka spalinowa. Ł. S. sprzedał samochód F. (...) za kwotę 8000 złotych należący do majątku wspólnego. Ł. S. nie oddał żadnej kwoty z tego tytułu A. S. (1).

Sąd Rejonowy dokonał następujących wyliczeń, celem ustalenia w jakim udziale z jakiego majątku została pokryta cena zakupu nieruchomości wraz z drogą.

88 000 złotych (cena nabycia nieruchomości wraz z drogą) = 100%

10 000 złotych (zaliczka uiszczona z majątku osobistego uczestniczki na zakup = x

a zatem x = 11,36 % (procent, jaki stanowi nakład z majątku osobistego uczestniczki w nabyciu nieruchomości)

88000 złotych (cena nabycia nieruchomości wraz z drogą) = 100%

64100 złotych (część ceny pokryta z pożyczki = x

a zatem x = 72,84 % (procent, jaki stanowi część ceny zapłacona z pożyczki)

88000 złotych (cena nabycia nieruchomości wraz z drogą) = 100%

13900 złotych (część ceny pokryta z gotówki należącej do majątku wspólnego = x

a zatem x = 15,80 % (procent, jaki stanowi część ceny zapłacona z gotówki z majątku wspólnego)

Następnie Sąd wyliczył w jakim udziale z jakiego/czyjego majątku została spłacona pożyczka w kwocie 64100 złotych przeznaczona na zakup nieruchomości. Pożyczka ta została spłacona w następujących kwotach:

1543,89 zł z majątku osobistego uczestniczki spłata raty 1 września 2009 roku – po ustaniu wspólności ustawowej małżeńskiej

14651,12 zł z majątku wspólnego podczas trwania wspólności majątkowej małżeńskiej (raty).

61114,73 zł z kredytu hipotecznego zaciągniętego przez uczestniczkę w (...) Bank S.A. numer (...) po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej. W sumie zatem spłacono z tytułu pożyczki udzielonej w Banku (...) S.A. w kwocie 64100 złotych przeznaczonej na zakup nieruchomości kwotę 77309,74 złotych.

Następnie Sąd obliczył ile procent ze spłaconej kwoty (77309,74 zł) stanowiły środki z majątku osobistego uczestniczki A. S. (1), ile z majątku wspólnego, a ile z kredytu hipotecznego zaciągniętego przez A. S. (1).

77309,74 zł = 100 %

1543,89 zł = x

a zatem x = 2 % (procent w spłaceniu pożyczki z banku (...) pokryty z przelewu z majątku osobistego A. S. (1), rata).

77309,74 zł = 100 %

14651,12 zł = x

a zatem x = 19 % (procent w spłaceniu pożyczki z banku (...) pokryty z majątku wspólnego, raty).

77309,74 zł = 100 %

61114,73 zł = x

a zatem x = 79 % (procent w spłaceniu pożyczki z banku (...) pokryty z kredytu hipotecznego zaciągniętego przez A. S. (1) w G. Banku).

Następnie Sąd obliczył ile procent stanowią ww. udziały w całej cenie nabycia nieruchomości. Jak wyżej już obliczono część ceny nieruchomości pokryta z pożyczki z Banku (...) – 64100 złotych stanowiła 72,84 % całej ceny.

2% z 72,84 % stanowi 1,46 % (spłata raty z majątku osobistego uczestniczki w dniu 1 września 2009 roku w kwocie 1543,89 zł)

19 % z 72,84 % stanowi 13,84 % (pokryte z majątku wspólnego - raty)

79% z 72,84 % stanowi 57,54 % (pokryte z kredytu hipotecznego zaciągniętego przez A. S. (1) w G. Bank).

Sąd Rejonowy wskazał, że z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynika, że cały kredyt hipoteczny zaciągnięty przez A. S. (1) został spłacony przez wnioskodawcę ze środków z majątku osobistego pochodzących ze sprzedaży przez niego mieszkania.

Wnioskodawca na spłatę ww. kredytu przeznaczył kwotę 76 187,23 zł, a zatem ostatecznie Sąd stwierdził, że ww. 57,54 % ceny nabycia nieruchomości wraz z drogą zostało pokryte przez wnioskodawcę z jego majątku osobistego, poprzez spłatę całości kredytu hipotecznego zaciągniętego przez A. S. (1) (przeznaczonego na spłatę pożyczki w Banku (...), przeznaczonej za zapłatę ceny nieruchomości wraz z udziałem w drodze). Biegła z zakresu szacowania wartości nieruchomości stwierdziła, że wartość niezabudowanej nieruchomości w dniu jej sprzedaży tj. w dniu 30 marca 2015 roku wynosiła 107844 złotych. Pozostała część ceny stanowiła wartość nakładów. W sumie za tę nieruchomość uzyskano kwotę 400 000 złotych. Dodatkowo nabywcy zapłacili 10 000 złotych za udział 1/8 w działce stanowiącej drogę. Zatem za nieruchomość wraz z udziałem w drodze, za którą w chwili zakupu strony zapłaciły kwotę 88000 złotych, uzyskały w chwili sprzedaży w dniu 15 marca 2015 roku kwotę 117844 zł. Sąd następnie obliczył jaką wartość miały nakłady z poszczególnych majątków w wartości nieruchomości gruntowej wraz z drogą.

11,36 % (10 000 zł zaliczki) + 1,46 % (1543,89 zł rata pożyczki) = 12,82 % z majątku osobistego uczestniczki

12,82 % x 117 844 zł = 15107,60 zł - wartość nakładu z majątku osobistego uczestniczki

57,54 % x 117 844 zł = 67807,44 zł - wartość nakładu z majątku osobistego wnioskodawcy

Pozostałe 13, 84 % (gotówka) + 15,80 % (spłacone raty) = 29,64 % - wartość pokryta z majątku wspólnego.

29,64 % x 117 844 zł = 34928 zł) z majątku wspólnego

Nakłady w postaci wybudowania naniesień – budynku na działce w chwili sprzedaży nieruchomości zgodnie z opinią biegłej miały wartość 292160 złotych. Nakłady te były czynione już po ustaniu wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej pomiędzy małżonkami z uwagi na umowne wprowadzenie rozdzielności. A zatem były czynione z majątków osobistych małżonków na nieruchomość stanowiącą ich współwłasność w udziałach po 1/2 części i były przeznaczone na zaspokojenie potrzeb rodziny. Biegła nie dysponowała materiałem dowodowym, z którego wynikałoby jaką wartość na dzień sprzedaży nieruchomości miały nakłady poczynione z poszczególnych majątków osobistych stron postępowania, bowiem z uwagi na ubogi materiał dowodowy nie można wyliczyć jaki procent w powstaniu tych nakładów stanowiły środki przeznaczone na nie z majątków osobistych. Dowody przedstawione przez strony wskazują, że uczestniczka poniosła koszty 8323,23 złote - na kwotę 1723,94 złote przedstawiła faktury, zaś uczestnik przyznał, że na schody uczestniczka poniosła koszty w wysokości 6600 złotych. Wnioskodawca zaś na budowa domu przeznaczył kwotę (...),59. Dokonał on bowiem sprzedaży mieszkania raz z garażem za kwotę 391 000 złotych. Z tej kwoty spłacił kredyt na zakup mieszkania w kwocie 96104,18 złotych, jak również kwotę 76187,23 zł przeznaczył na spłatę kredytu hipotecznego zaciągniętego przez A. S. (1) na spłatę pożyczki w Banku (...) zaciągniętej na zapłatę części ceny nieruchomości.

Suma wykazanych nakładów (...),94 i (...),59 = 227032,53 zł. Jest to suma niższa niż wartość nakładów z chwili zbycia nieruchomości z dnia 30 marca 2015 roku określona przez biegłą - 292160 złotych. Sąd Rejonowy stwierdził, że skoro z postępowania dowodowego w niniejszej sprawie wynika, że małżonkowie mieszkali u rodziców A. S. (1)

nieodpłatnie, rodzice im pomagali, dzięki czemu mogli również czynić nakłady z pensji, dodatkowo posiadali również pieniądze pochodzące z wesela, więc zasadne będzie rozliczenie nominalne nakładów poczynionych przez strony, wobec niemożności wykazania ich wartości, nadwyżka powinna być podzielona na 2 równe części, skoro nie można ustalić, czyje nakłady w jakim stopniu przyczyniły się do zwiększenia wartości nieruchomości. Zatem Sąd od wartości nakładów z dnia zbycia nieruchomości w dniu 30 marca 2015 roku – 292160 złotych odjął kwotę 227032,53 zł stanowiącą sumę wykazanych nominalnych nakładów z majątków osobistych stron postępowania. Dało to kwotę 65127,47 zł. Kwotę tę Sąd podzielił na 2 równe części co dał kwotę 32563,74 zł – tyle powinny dostać strony w wyniku podziału kwoty z tytułu zwiększenia wartości nieruchomości. Zatem wnioskodawca ostatecznie winien uzyskać kwotę $32563,74 \text{ zł} + 218708,59 \text{ zł} = 251272,32 \text{ zł}$ z tytułu nakładów i wartości naniesień na nieruchomości.

Uczestniczka winna natomiast otrzymać kwotę $32563,74 \text{ zł} + 8323,94 \text{ zł} = 40887,68 \text{ zł}$ z tytułu nakładów i wartości naniesień na nieruchomości.

Dodatkowo wnioskodawca winien uzyskać z tytułu wydatków na zakup gruntu i udziału w drodze: 67807,44 złote z tytułu wartości nakładów z majątku osobistego (wyliczenia wyżej) oraz 17464,48 złotych (połowa wartości pokrytej z majątku wspólnego) (34928,96 zł (por. wyliczenia dotyczące jaką wartość ma udział w nabyciu nieruchomości pokryty z majątku wspólnego) podzielić na 2. W sumie daje to kwotę 85271,92 zł.

Uczestniczka powinna uzyskać z tytułu wydatków na zakup gruntu i udziału w drodze 15107,60 zł- z tytułu wartości nakładów z majątku osobistego (wyliczenia wyżej) oraz 17464,48 złotych (połowa wartości pokrytej z majątku wspólnego) (34928,96 zł (por. wyliczenia dotyczące jaką wartość ma udział w nabyciu nieruchomości pokryty z majątku wspólnego) podzielić na 2. W sumie daje to kwotę 362572,08 zł.

W sumie zatem z tytułu nakładów i wartości gruntu wraz z naniesieniami strony powinny uzyskać następujące kwoty:

- wnioskodawca $251272,32 \text{ zł} + 85271,92 \text{ zł} = 336544,24 \text{ zł}$

- uczestniczka $40887,68 \text{ zł} + 32572,66 \text{ zł} = 73460,36 \text{ zł}$

Tymczasem uczestniczka i wnioskodawca uzyskali ze sprzedaży nieruchomości kwoty po 205 000 złotych.

Uczestniczka winna zatem zapłacić na rzecz wnioskodawcy kwotę 131539,64 zł wynikającą z różnicy pomiędzy kwotą, która jej się należy po rozliczeniu nakładów 73460,36 zł, a kwotą, którą otrzymała w wyniku sprzedaży nieruchomości – 205000 złotych. Na podstawie art. 320 k.p.c. Sąd rozłożył należność z tytułu nakładów na 10 rocznych rat, płatnych w terminach wskazanych w postanowieniu. Przy rozkładaniu na raty należności Sąd wziął pod uwagę, że dotychczas niepełnosprawną córką stron zajmowała się A. S. (1), jak również sytuację osobistą i rodzinną uczestniczki.

Przedmioty ruchome, co do których strony były zgodne, że istnieją i, że wchodziły do majątku wspólnego Sąd podzielił zgodnie z wolą stron, bez rozliczeń finansowych.

Apelacje od tego postanowienia złożyli oboje uczestnicy.

Wnioskodawca zaskarżył postanowienie w zakresie rozstrzygnięcia o nakładach i rozłożeniu należności na raty, zarzucając:

1. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie poprzez błędne wyliczenie nakładów wnioskodawcy z majątku osobistego na majątek wspólny oraz z majątku osobistego na majątek osobisty uczestniczki i uznanie, że nakłady wnioskodawcy z majątku osobistego na majątek wspólny wynoszą 336.655,25 zł a nie 389.550,23 zł; błędne ustalenie, że to uczestniczka dokonała wpłaty zaliczki w kwocie 10.000 zł ze swojego majątku osobistego, w sytuacji, gdy to wnioskodawca ze swojego majątku osobistego dokonał wpłaty tej zaliczki;

2. obrazę art. 45 § 1 k.r.o. poprzez dokonanie nominalnego rozliczenia nakładów, w sytuacji, gdy należy dokonać ich waloryzacji.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od uczestniczki na jego rzecz kwoty 184.550,23 zł.

Uczestniczka zaskarżyła postanowienie w części dotyczącej rozliczenia nakładów z majątków osobistych na wspólną nieruchomość oraz w zakresie rozłożenia należności na raty, zarzucając naruszenie:

1. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę dowodów skutkującą uznaniem, że naniesienia na grunt w postaci budynku mieszkalnego w części odpowiadającej kwocie 65.127,47 zostały sfinansowane po połowie przez obydwójce małżonków w sytuacji, gdy zgromadzone w sprawie dowody nie uprawniają do takiego twierdzenia;

2. art. 320 k.p.c. poprzez rozłożenie zasądzonych świadczeń na raty w sposób, który już na dzień orzekania uniemożliwia uczestniczkę wywiązanie się z zobowiązania;

3. niezastosowanie art. 102 k.p.c.

4. art. 45 § 1 k.r.o. poprzez nieprawidłowe zastosowanie.

Apelująca wniosła o obniżenie spłaty na rzecz uczestnika do kwoty 98.975,90 zł i rozłożenie jej na raty po 8000 zł rocznie oraz zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwoty 3200 zł.

Sąd Okręgowy zważył:

Obie apelacje są niezasadne.

Sąd II instancji korzystając z całego materiału dowodowego zgromadzonego przez Sąd I instancji, dokonując własnej oceny wyników tego postępowania, a w następstwie tej oceny również stosownych ustaleń faktycznych uznał, że zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe. Ustalenia Sądu Rejonowego odpowiadają analizie zgromadzonych dowodów, tym samym należało uznać, że Sąd I instancji prawidłowo oraz dokładnie przeprowadził postępowanie dowodowe, dokonując trafnej ich oceny. Wbrew stawianym zarzutom Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia powołanych w apelacji przepisów prawa procesowego i poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, na podstawie których wyciągnął właściwe wnioski, dające podstawę do wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia. Przeprowadzona przez Sąd I instancji ocena dowodów została dokonana w ramach wyznaczonych przez przepis art. 233 § 1 k.p.c. Sąd orzekający ma prawo do oceny przeprowadzonych dowodów według własnego uznania, co nie oznacza dowolności i arbitralności, natomiast wymaga bezstronności, konieczności przestrzegania zarówno zasad logicznego rozumowania, jak i doświadczenia życiowego. Sąd I instancji wymogom tym sprostał. Zawarta w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ocena dowodów została dokonana bardzo dokładnie i szczegółowo, nie sposób dopatrzeć się w niej jakichkolwiek błędów. Zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie polega bowiem na wykazaniu odmiennej interpretacji zebranych w sprawie dowodów. Naruszenie tego przepisu ma miejsce wtedy, gdy wykazano, iż sąd przekroczył granicę swobodnej oceny dowodów, którą wyznaczają czynniki logiczny i ustawowy, zasady doświadczenia życiowego, aktualny stan wiedzy, stan świadomości prawnej i dominujących poglądów na sądowe stosowanie prawa. Jeżeli zatem z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, i oczywiście zgodne z gromadzonym materiałem dowodowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać. Nawet wówczas, gdy w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (wyr. SA w Lublinie z 12.8.2015 r., III AUA 415/15, L.; wyr. SA w Poznaniu z 29.7.2015 r., III AUA 216/15, L.). Stąd dopóki apelujący nie wykaże istotnych błędów logicznego rozumowania, sprzeczności oceny z doświadczeniem życiowym, braku wszechstronności czy też bezzasadnego pominięcia dowodów,

które prowadzą do wniosków odmiennych, dopóty nie można uznać, że doszło do naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. W rozpoznawanej sprawie apelujący błędów takich nie wykazali.

Odnosząc się do apelacji wnioskodawcy, jako dalej idącej, stwierdzić należy, że kwestionowanie faktu uiszczenia zaliczki w kwocie 10.000 zł na zakup domu przez uczestniczkę jest nieskuteczne. Sąd Rejonowy rozstrzygnięcie w tej kwestii oparł na dowodzie z płyty CD z zapisem operacji bankowych na koncie uczestniczki, na płycie tej zapisana została wypłata kwoty 10.000 zł w dniu 12 września 2008 r. czyli na kilka tygodni przed kupnem domu. W tej sytuacji twierdzenie apelującego: twierdzenia uczestniczki w tym zakresie nie zostały poparte żadnymi dowodami, dlatego też należy uznać, że kwota ta pochodziła z majątku osobistego wnioskodawcy oczywiście nie mogły odnieść skutku. Nawet gdyby uczestniczka faktu tego nie udowodniła, to nie byłoby podstaw do przyjęcia, że kwota ta stanowiła majątek osobisty wnioskodawcy z braku jakiegokolwiek dowodu w tym przedmiocie.

Podstawowym zarzutem wnioskodawcy był fakt niezwaloryzowania nakładów. Zgodzić się należy ze skarżącym, że co do zasady nakłady podlegają waloryzacji, jednakże w rozpoznawanej sprawie nie byłoby to uzasadnione. Przede wszystkim przesłanką do zastosowania waloryzacji jest zmiana siły nabywczej pieniądza. Nieruchomość została sprzedana przez uczestników około 5 lat po wybudowaniu domu, w okresie tym sytuacja ekonomiczna w Polsce była stabilna i nie miały miejsca istotne wahania cen i siły nabywczej pieniądza. Sprzedaż domu za kwotę przekraczającą cenę zakupu działki oraz wartość nakładów z majątku osobistego wnioskodawcy tłumaczyć należy faktem, że małżonkowie w czasie budowy finansowali ją nadto ze swoich środków. Słusznie Sąd I instancji stwierdził, że małżonkowie przeprowadzili się do rodziców A. S. (1), nie dokładali się do kosztów utrzymania ponoszonych przez rodziców A. S. (1), jadali u nich obiady, otrzymywali pewne kwoty od rodziców. Rodzice dołożyli 2000 złotych do zakupu samochodu, oraz 8000 złotych na dokupienie różnych rzeczy do domu. Zaoszczędzone w ten sposób środki małżonkowie mogli przeznaczać na budowę domu. Ustalenie to jest logiczne i nie ma podstaw do jego podważenia, co przemawia również za brakiem podstaw do waloryzacji nakładów. Ponadto stwierdzić należy, że sprawy o podział majątku wspólnego rozpoznawać nie można w oderwaniu od innych okoliczności dotyczących rodziny stron. Jest to bowiem sprawa z kategorii spraw rodzinnych, reguluje kwestie majątkowe; małżonkowie mają wspólne małoletnie dzieci, z których jedno jest niepełnosprawne. Opiekę nad dziećmi sprawuje matka, władza rodzicielska ojca jest ograniczona. Obowiązek sprawowania opieki znacznie ogranicza możliwości zarobkowe matki, nawet jeżeli dziecko przebywa obecnie w szkole z internatem, to pobyt ten dotyczy jedynie roku szkolnego. Dokonanie waloryzacji nakładów – co jak wskazano wyżej nie ma uzasadnienia także z innych przyczyn – spowodowałoby istotne podwyższenie zasądzonego od uczestniczki świadczenia, co zachwiałoby podstawami egzystencji jej i małoletnich dzieci. Skoro na co dzień to uczestniczka jest obciążona opieką nad niepełnosprawnym dzieckiem, to wnioskodawca nie powinien eskalować swoich żądań, skutkowałoby to obciążeniem tylko jednego rodzica skutkami choroby dziecka.

Sąd Rejonowy rozłożył na 10 lat okres spłaty rat. Przepis art. 212 § 3 k.c. w zw. z art. 1035 k.c. i art. 46 k.r.o. przewiduje możliwość rozłożenia świadczenia na raty na okres nie przekraczający 10 lat. Nie ma zatem podstaw prawnych do uwzględnienia apelacji uczestniczki i zasądzenia świadczenia płatnego w kwotach po 8000 zł miesięcznie, gdyż okres spłaty przekroczyłby okres maksymalny wynikający z powyższych przepisów. Nietrafny jest także zarzut, że Sąd potraktował uiszczane przez małżonków koszty eksploatacji i fundusz remontowy dotyczący mieszkania stanowiącego majątek osobisty wnioskodawcy nie jako nakłady na majątek osobisty, ale jako koszty zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych rodziny. Skoro rodzina zaspokajała w mieszkaniu uczestnika swoje potrzeby mieszkaniowe, to ponosiła związane z tym koszty. Nie podlega to rozliczeniu jako nakład. Sąd nie znalazł także podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c., przepis ten ma zastosowanie w procesie, tymczasem sprawa o podział majątku wspólnego należy do postępowania nieprocesowego, zatem zastosowanie mają przepisy o kosztach z art. 520 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu I instancji jako oparte na art. 520 § 1 k.p.c. jest prawidłowe.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy oddalił obie apelacje jako niezasadne na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

M. S. W. J. Ś.